

Raseri

Bibel

²¹I har hørt, at der er sagt til de gamle: ›Du må ikke begå drab,‹ og: ›Den, der begår drab, skal kendes skyldig af domstolen.‹ ²²Men jeg siger jer: Enhver, som bliver vred på sin broder, skal kendes skyldig af domstolen; den, der siger: Raka! til sin broder, skal kendes skyldig af Det store Råd; den, der siger: Tåbe! skal dømmes til Helvedes ild. ²³Når du derfor bringer din gave til alteret og dér kommer i tanker om, at din broder har noget mod dig, ²⁴så lad din gave blive ved alteret og gå først hen og forlig dig med din broder; så kan du komme og bringe din gave. ²⁵Skynd dig at blive enig med din modpart, mens du er på vej sammen med ham, så din modpart ikke overgiver dig til dommeren og dommeren igen til fangevogteren, og du kastes i fængsel. ²⁶Sandelig siger jeg dig: Du slipper ikke ud derfra, før du har betalt den sidste øre.

Matthæusevangeliet kap. 5 vers 21-26

Baggrund og overvejelser

Ordene er en del af Jesus' bjergprædiken, hvor han kommenterer en række bud i Det Gamle Testamente. I nogle tilfælde skærper han buddet, i nogle tilfælde erstatter han det med et nyt bud. I tilfældet her udvider han buddet om, at man ikke må begå drab til også at indbefatte vrede. Mener Jesus virkelig, at vi ikke må blive vrede? Nej, det er ikke vrede i sig selv, der er tale om. Jesus blev jo selv vred ved flere lejligheder! Men han hjælper os med at forstå, hvor det onde begynder. En konflikt begynder jo ikke med mord, men med at man lader sin vrede udvikle sig til et raseri, en vrede ude af kontrol. Derfor er Jesus' råd: Lad ikke vreden mod din næste løbe af med dig! Gør alt du kan for at komme overens med din modpart. Hvis du har en konflikt kørende med en anden, så få den løst, inden du går til gudstjeneste for at tilbede Gud, siger Jesus! Der skal være sammenhæng mellem vores liv og vores tilbedelse.

Samtalepunkter

1. Jesus siger, at vi ikke skal give plads for vrede og raseri, der retter sig destruktivt mod vores næste. Men det er vel lettere sagt end gjort! Hvor går grænsen mellem vrede og raseri?
2. Har du erfaring med, hvad der skal til for at mindske vrede, så den ikke kommer ud af kontrol? Hvad gør du?
3. Er der vrede, der er OK, ja, måske ligefrem nødvendig?
4. Overvej, om der er vrede hos dig, der står i vejen for, at du kan komme overens med en anden. Del det gerne med hinanden (uden at nævne navne) og bed sammen.

Afslutning

Læs Efeserbrevet 4,31-32 sammen og slut med Fadervor.